

An aerial photograph of a vast forest with trees in various shades of green and yellow, suggesting an autumn setting. In the distance, a large, light-colored building with a prominent central tower and a church spire is visible, set against a hazy, light blue sky.

Averbode

driemaandelijks tijdschrift - 52ste jaargang - 2024 - Nummer 3

P002258 - afgiftekantoor 2230 Herselt

Inhoud

Editoriaal	3
Gebed	5
Generaal Kapittel in de abdij van Strahov	6
Licht en kleur	17
Tot leven geroepen	18
Abdijnieuws	
Terug thuis	21
Manneke Boek	21
100 jaar Sankt Norberts Kirke in Vejle	23
Conventsretraite	24
Benoemingen	24
Priesterwijding	24
Augustinusfeest	28
Heemkring Averbode 50 jaar	30
Gouden priester en jubilea	31
Open monumenten	34
Aangekondigd	36

Foto cover: Rupert Smets.

De abdij is partner in het Netwerk Open Monumenten. Meer informatie op:
www.openmonumenten.be/monumenten/abdij-van-averbode

Wie het wenst, kan de restauratie van de slotmuur financieel steunen
fiscaal attest mogelijk.

Rekening BE39 7460 2786 5219, Herita, Oude Beurs 27, 2000 Antwerpen
met vermelding: Gift Abdij der Norbertijnen Averbode

Editoriaal

abt Marc Fierens

De voorbije zomermaanden was het in de abdij een komen en gaan van gasten en bezoekers. De grote poort van de abdij staat open, want gastvrijheid en onthaal zijn een belangrijke opdracht van onze abdijsamenleving. Mensen komen naar de abdij vanuit verschillende interesses en verwachtingen. Ze vragen zich af wat er achter onze poort gebeurt, wie er achter onze poort leven. Voor velen is de abdiypoort een uitnodiging tot verdieping, stilte, tot nieuwe perspectieven in hun leven.

Ik werd getroffen door de wapenspreuk van abt Leopold van de norbertijnenabdij van Wilten: *Porta patet, cor magis*. 'De deur staat open, het hart nog meer.' Deze zin wordt toegeschreven aan Sint-Augustinus en maakt ons duidelijk dat we in het onthaal van mensen ook de deur van ons hart moeten opendoen. Gastvrijheid is meer dan een woord van welkom, een bed en maaltijden. Gastvrijheid vraagt een houding van openheid en hartelijkheid om de ander te ontmoeten, om er te zijn voor de ander, om naar de ander te luisteren. Dat geldt zowel voor diegene die gasten ontvangt, als voor de gasten zelf.

Gasten ontvangen of zelf te gast zijn, we ervaren het vaak als vanzelfsprekend en gewoon. Maar in zich draagt gastvrijheid vele kansen tot verdieping en verrijking van ons leven. Zo waren het Abraham en Sarai die in de drie vreemde gasten die ze ontvingen God zelf mochten ontvangen als gast, God die hen een nieuw perspectief schonk in hun leven (Gen 18). Paulus schrijft: 'Hou de gastvrijheid in ere, want zo hebben sommigen zonder het te weten engelen ontvangen' (Hebr 13,2).

Gastvrijheid is daarom ook een spiritueel gebeuren. In de gasten mogen we vaak de Heer zelf ontvangen en als gast mogen we vaak bij de Heer zelf te gast zijn.

We zijn vandaag geneigd om gastvrijheid te beperken tot familie, vrienden, bekenden of gelijkgezinden. Het is gezellig, vertrouwd en aangenaam. Maar het vraagt moed en openheid om gastvrij te zijn voor onbekenden, die toevallig of onverwacht op onze deur kloppen, of die een beroep op ons doen. Het vraagt ook moed om zelf aan te kloppen aan deuren van onbekenden en aanwezig te zijn, aan te schuiven aan tafels, in levens van vreemden, ons onbekend en wellicht onbemind.

Gastvrijheid is alleen mogelijk wanneer we de deur van ons hart openen naar de ander.

De gastvrijheid van Abraham, detail van de muurschildering in de basiliek San Vitale in Ravenna. Foto: P. Lawrence OP

Heer, onze God,
help ons te groeien in gastvrijheid
zodat wij uw liefde met anderen kunnen delen.
Maak ons bewust van mensen om ons heen
die ons willen ontmoeten
of die een nood hebben waarin wij kunnen voorzien.
Geef ons het verlangen en de kracht
om onze deur en ons hart te openen voor hen.
Help ons, Heer,
om open en betrokken gastvrij te zijn
en om open en onbevungen zelf gast te zijn.

Generaal Kapittel

in de abdij van Strahov
23 juli tot 3 augustus 2024

cfr. Herman Janssens

Om de zes jaar houdt de orde van Prémontré, waartoe de abdij van Averbode behoort, een gewoon generaal kapittel. Het voornaamste doel van een generaal kapittel is de band van de broederlijke liefde en de eenheid tussen alle norbertijnen, ieder verbonden aan hun eigen abdij of priorij, uit te drukken en te bevorderen. Daarom is zulk kapittel in de eerste plaats een broederlijk en pastoraal samenzijn waar informatie wordt verstrekt, er-

varingen worden uitgewisseld en waar samen wordt nagedacht over de wijze waarop onze orde moet beantwoorden aan de actuele noden van kerk en wereld. Tegelijk is het generaal kapittel het hoogste bestuursorgaan van de orde. Het vaardigt de wetgeving van de orde uit, houdt toezicht op de naleving ervan en kiest de abt-generaal en zijn raadsleden die de orde besturen in de tijd tussen twee generale kapittels.

minicaan kardinaal Dominik Duka. De pause-lijke nuntius en de ambassadeurs van België, Duitsland, Polen en Italië waren aanwezig, de kerk was goed gevuld. De homilie werd vertaald in het Engels. Zoals elke gebedsdienst tijdens het kapittel verliep de openingseucharistie afwisselend in het Latijn en het Engels. Alle deelnemers hadden twee boekjes ontvangen met de gemeenschappelijke gezangen en gebeden voor alle eucharistievieringen, het morgengebed en de vespers. De medebroeders van Strahov hebben een eigen koor dat sommige gezangen apart uitvoerde op het doksaal of vooraan in het hoogkoor. Tijdens het kapittel werden ook andere goede zangers uitgenodigd hierbij aan te sluiten, o.a. abt Marc. Na de lange openingsviering volgden een receptie, het avondmaal en

de eerste avondrecreatie. Oude bekenden werden begroet en met nieuwe medebroeders en zusters werd kennisgemaakt. De onderlinge contacten vormen de grootste rijkdom van zulke wereldwijde samenkomst.

Elke dag begon de eerste sessie met een bezinningsmoment. De eerste werkdag van een kapittel wordt bijna volledig in beslag genomen met de installatie van het kapittel. Eerst de praktische informatie over de werking van het vertaalsysteem tussen de talen Engels, Duits, Frans, Portugees,

Spaans, Tsjechisch en Hongaars. Welkomstwoorden door abt Daniel en abt-generaal Jos, de officiële naamafroeping van de stemgerechtigde aanwezigen en de eedaflegging tegenover het generaal kapittel van de sedert het vorige kapittel in 2018 nieuw gekozen of benoemde oversten. Vervolgens werd over-

Maandagvoormiddag 29 juli was grotendeels gewijd aan discussies over de toekomst van het huis in Rome. Ook het verslag van de commissie van de verantwoordelijken voor de opleiding kwam aan bod. Daarna werd de officiële groepsfoto genomen. De viering van het honderdjarig bestaan van de historische commissie van de orde en haar tijdschrift *Analecta Praemonstratensia* vormde het namiddagprogramma. Tot nu toe was de zetel van deze commissie in de abdij van Averbode gevestigd, vanaf volgend jaar neemt de bibliotheek van de abdij van Strahov de fakkel over.

Dinsdag werd de problematiek aangesneden van gemeenschappen die ouder en kleiner worden en die geen toekomst meer zien. In elk geval is het belangrijk zorg te blijven dragen voor elkaar. Ook de postulator, dit is de verantwoordelijke voor de verering van heiligen en zaligen van de orde, bracht verslag uit van zijn werkzaamheden. Evenals de procurator, de medebroeder in Rome die de officiële contacten met de verschillende afdelingen van het Vaticaan verzorgt. Beide medebroeders, Gabriel Wolf van Windberg en Bernard Ardura van de abdij van Frigolet, werden nadien in hun functie herkozen voor zes jaar. Een niet onbelangrijk agendapunt is de voortdurende aanpassing van de regelgeving van onze orde. Paus Franciscus waardigt regelmatig nieuwe kerkelijke wetten uit, meer dan zijn voorgangers. De eigen wetgeving van de orde dient deze over te nemen. Nieuwe gedrukte constituties hebben daarom op dit ogenblik geen zin meer, de wijzigingen volgen mekaar te snel op.

Woensdag bracht de econoom van de orde zijn verslag over de voorbije zes jaar. Al is de

orde een federatie van zelfstandige huizen en ligt daar de meeste nadruk, toch is het beheer van de gemeenschappelijke kas niet onbelangrijk. Na afloop besliste het kapittel een financiële commissie op te richten voor de supervisie en het actieve beheer van het huis in Rome en het financieel beleid van de orde. Hierna volgden de verslagen van de liturgische commissie van de orde en de commissie die mogelijke samenwerking en uitwisseling onderzoekt tussen abdijen die eigen scholen beheren.

Donderdag 1 augustus werd het rapport van de historische commissie gehoord, gevolgd door dit van de spiritualiteitscommissie. Deze laatste werkt aan de uitgave van een spiritueel handboek dat aspecten van de constituties van de orde wil verdiepen. De auteurs komen uit de verschillende regio's. Tegelijk werden verkiezingen gehouden voor de nieuwe ordesdefinitoren, dit zijn de raadsleden van de abt-generaal voor de volgende zes jaar. Abt Daniel Janáček van Strahov, abt Dane Radecki van De Pere, prior de regimine Jose Murickan van Mananthavady en abt Lukas Dikany van Schlägl werden verkozen. Die avond was de recreatie bijzonder sfeervol. De abdij van Strahov heeft een eigen orkest waarin zeven confraters meespelen, maar ook de Hongaarse medebroeders van Gödöllő en de afgevaardigde van Peckham toonden dat ze knappe muzikanten zijn.

Vrijdag 2 augustus was de laatste dag van het kapittel. Tijd voor evaluatie, dankwoorden en de slottoespraak van de abt-generaal. Abt Eric De Sutter van Grimbergen werd opnieuw benoemd tot vicaris voor de Brabantse circarie. Het generaal kapittel werd zeer positief geëvalueerd met veel lof voor de abt en de

Licht en kleur

Edmond de Looz-Block (19de-20ste eeuw)

De haven van Antwerpen bij zonsopgang en De Rijnkaai in Antwerpen
olieverf op doek – collectie Abdij van Averbode

Raymond Minaert

Naast een groot aantal kunstwerken met religieuze inhoud en vele portretten van abten en andere kerkelijke en niet-kerkelijke persoonlijkheden, zijn er in de abdij ook schilderijen met een profane inhoud zoals landschappen, stillevens, zeegezichten en kerkinterieurs. Onder deze groep vallen ook deze twee havengezichten van de schilder Edmond de Looz-Block. Zij tonen de haven van Antwerpen op twee verschillende tijdstippen van de dag: de morgen en in het volle daglicht. De manier waarop zij zijn geschilderd is duidelijk “impressionistisch” dat wil zeggen dat de kunstenaar de indrukken die de haven op hem maakte heeft geprobeerd weer te geven. Het zijn duidelijk geen academische schilderijen waar alles scherp tot in het laatste detail wordt weergegeven. De werkwijze is schetsmatig. Het onderwerp is eigentijds. Er wordt niet teruggekeken naar het verleden. Hier wordt de haven weergegeven zoals ze was op het moment toen de schilder zich achter de ezel zette en dit moment trachtte vast te houden. De belangrijkste elementen zijn hier licht en kleur.

Het licht, veranderlijk als het is, brengt telkens weer nieuwe schakeringen van een bepaalde kleur voort. En dit brengt automatisch een gevoeligheid voort voor de wederzijdse verhoudingen van de kleuren. Er wordt gemengd op het doek, waardoor de lijnen vervagen. De kunstenaar geeft een sfeer weer,

hetgeen duidelijk wordt in deze twee werken. De zonsopgang roept een vroege morgen op. De dag ontwaakt en we voelen dat moment van een koele wind wanneer de warmte van de zon nog geen vat heeft op stad en haven. Het andere schilderij toont ons opnieuw de haven. Nu in het volle daglicht. Alles vibreert. De stad en de haven zijn in volle gang. Het is inderdaad licht en kleur die deze belevissen willen doorgeven. De belevissen van een dag van een haven in beweging. Geen weergave van grote historische en/of mythologische verhalen, maar het leven van elke dag hetgeen ook een van de kenmerken is van de impressionistische school.

Het was dan ook geen verrassing dat de academische kunstwereld negatief reageerde. Het dagelijks leven was niet verheven genoeg. Maar het brak door en toonde in beelden hoe de gewone wereld was met al haar goede en ook donkere kanten. Mensen van alle lagen van de bevolking werden onderwerp van deze nieuwe wijze van weergeven van de realiteit. Armoede, uitbuiting en hard werk worden weergegeven. Daardoor is het impressionisme een ogenopener. De werken van de Looz zijn daarom niet alleen een mooie en schilderachtige weergave van een stad en een haven maar vooral van diegenen die de stad bevolkten en vooral diegenen die daar met hard werk hun brood moesten verdienen.

Tot leven geroepen

Een overweging bij Allerzielen

abt Thomas G. Secuianu

De warme kleurige charme van de herfst doordringt onze wereld. En tegelijkertijd groeit spontaan in ons de weemoed om de vergankelijkheid van alles en om het verlies van velen die ons lief waren.

Maar wanneer wij met een onbevangen menselijk hart en met de ogen van het geloof de wereld bekijken, zal ons inzicht in leven en sterven en onze verbondenheid met hen die ons voorgingen dieper en rijker worden, zoals een voldragen vrucht aan een herfstplant.

Er bestaan meer pijnlijke vormen van afscheid dan wat de dood ons oplegt. Want sterven is een verwacht en natuurlijk gebeuren in elk menselijk leven. Het kan leiden tot een berustende herinnering en tot een voortdurende verbondenheid met geliefde verwanten en vrienden, waarvan wij blijven houden. Schrijnender lijkt bijvoorbeeld het verlies van een kind dat zich liefdeloos van zijn vader of moeder afkeert. En welk is niet het leed van gehuwden of verloofden die elkaar brutaal in de steek laten?

Trouwens, is er wel ooit iemand helemaal gestorven? Blijft er alleen een koud lichaam over, gereed voor het bederf? De genegenheid, de goedheid en de warmte die iemand om zich heen verspreidde, het licht en de wijsheid dat hij of zij uitstraalde, leeft in anderen voort.

Onze doden zijn aanwezig in ons bloed en in ons hart, in ons geloof en in onze ideeën, in de vele herinneringen die wij liefdevol koesteren. Wij weten ons met hen en met de doden van de hele mensheid verbonden door die ononderbroken opborreling van menselijk bestaan rondom ons. Want het verleden leeft in ons.

Maar is dat wel genoeg? Zijn wij voldaan en getroost met de gedachte dat de invloed van hen die ons voorgingen, en later van onszelf, voortleeft? Wie brengt ons een bevrijdende boodschap over de uiterste randen van ons bestaan? Krijgt de eindvraag over het sluitstuk van ons leven geen antwoord?

Doorheen alle heilige boeken van de volkeren, ook doorheen de Bijbel, trilt het menselijk leven met zijn vragen en problemen. Het gaat dan niet zozeer over de geschiedenislessen die wij wel kennen. Het gaat er over de mens van alle tijden, die doorheen al die verhalen strompelt, blind en tastend, worstelend met zijn fundamentele levensvragen.

Dan verschijnt daar plotseling een zekere Jezus van Nazareth, die men de Gezalfde of Christus, de Heer gaat noemen. De geschriften rond zijn persoon gonzen van het woord "leven". Daarom krijgen zij ook de titel: "evangelie" of "blijde boodschap". Johannes, één van de auteurs of evangelisten, laat zijn verslag of beter zijn geloofsvisie tot een hoogte-

punt komen, wanneer Jezus, om haar te troosten, tegen Martha, de zus van de overleden Lazarus zegt: “Wie in mij gelooft zal leven, ook al is hij gestorven.” (Joh 11,28.)

Nergens klonk dat zo onthutsend direct, wars van alle franjes en vrome of spectaculaire voorstellingen. Op het einde van zijn Jezus-verhaal verklaart Johannes zijn opzet: “Dit heb ik geschreven, opdat gij moogt geloven en zo het leven hebben in zijn naam.” In de stijl van Johannes betekent dat: Ik schreef deze blijde boodschap opdat jij vanuit de kracht van het geloof en in de geest van Jezus zou leven zoals Hij. Hoe deed Hij het? Hoe leefde Hij? Hoe leeft Hij nog?

Wij kennen de evangeliën voldoende om dat te weten. Eén ding is daarbij duidelijk: zijn leven tot de uiterste grenzen van de menselijke ellende, tot de dood toe, liep toch niet uit op een catastrofe.

Hij werd door zijn leerlingen vlug opnieuw ervaren als levend. Het gaat niet om een zombie of over een restauratie als van een gebouw, om tijdelijk te herstellen wat toch ooit zal verdwijnen. Neen, alle verschijningsverhalen in de evangeliën willen duidelijk maken dat de Heer Jezus leeft. Het is een nieuw bestaan, anders dan voor zijn kruisdood, maar Hij leeft. God blijft immers trouw. Hij laat de mens niet los, ook niet in de nood.

Abdijnieuws

Terug thuis

Op 13 maart keerde confrater Roeland Eynatten terug naar de abdij. Roeland werd na zijn priesterwijding in 1964 medewerker van het retraitshuis te Bois-Seigneur-Isaac en later onderpastoor te Eindhout en godsdienstleraar te Berchem.

Cfr. Roeland begroet koning Boudewijn op bezoek in Grefrath, 5 november 1986

Op 15 juli 1969 werd hij aalmoezenier bij het Belgisch leger in Grefrath (Duitsland). In september 1995 aalmoezenier bij de rijkswacht voor de provincies Luik en Luxemburg. In 1997 werd hij verantwoordelijke voor de pastoraal bij het Hoofdkwartier van de Belgische Luchtmacht te Evere-Noord en op 10 maart van dat jaar ook van de NATO te Evere. In september 1998 promoveerde hij in deze functies tot hoofdaalmoezenier.

Op 1 juli 2000 werd hij aalmoezenier van het bejaardenhuis Sint-Barbara te Herselt tot hij

op 7 december 2017 op rust ging te Geel bij de Gasthuiszusters.

Op 20 juni kwam ook Mgr. Frans Daneels na 42 jaar dienstwerk aan de orde en de Universele Kerk terug naar de abdij.

In 1982 werd hij gekozen tot procurator-generaal van de orde en verhuisde van de pastorie van Averbode naar het generalaat te Rome. In 1985 werd hij gastprofessor aan de Gregoriaanse Universiteit te Rome en in april 1989 Promotor Justitiae van het hoogste tribunaal van de Apostolische Signatuur (kerkelijke rechtbank). In 1998 werd hij tevens lid van de Disciplinaire Commissie van de Romeinse Curie.

In 2008 werd hij secretaris van de Apostolische Signatuur en tegelijkertijd titulair bisschop van Bitu. Op 10 oktober 2012 werd hij aartsbisschop. In deze functie van secretaris ging Mgr. Daneels op 16 juli 2016 met emeritaat. Op 30 september 2017 werd hij rechter bij de Apostolische Signatuur.

Manneke Boek

De overname van de uitgeverijen van Averbode door Plantyn in 2022 en het vertrek van de uitgeversactiviteiten in 2023 betekenden

dat de parochie blij is met hun nieuwe herders. De confraters van de abdij van Hamborn, Jacob, Georg en Julian, zetten de norbertijnse traditie voort met, vanzelfsprekend, eigen accenten en talenten om bereid te zijn voor elk goed werk dat zij kunnen doen in de parochie en daarbuiten.

Conventsretraite

Zoals elk jaar trok de abdijsamenleving zich voor een hele week terug in retraite. E.H. Etienne Heysse, voormalig president van het Johannes XXIII-seminarie, bisschoppelijk vicaris en ziekenhuispastor van UZ Leuven, begeleidde de medebroeders in deze bezinningstijd.

Benoemingen

Van februari tot Pasen consulteerde abt Marc alle medebroeders van Averbode betreffende de benoemingen van oversten en provisor. Deze benoemingen gelden immers voor zes jaar. Na gesprekken met de medebroeders werden op 7 augustus prior Paul Van Herck en supprior en provisor Jan Vankeirsbilck herbenoemd in deze functies voor zes jaar. Medebroeder Rony Ceustermans werd benoemd tot circator en gecoöpteerd als raads-lid.

Priesterwijding

Op 25 augustus werd in de abdijskerk onze medebroeder Viktor Henne tot priester gewijd. Viktor trad in Averbode in 2016, het jaar erna deed hij er professie en hij werd vorig jaar diaken gewijd.

Mgr. Frans Daneels diende in een volle abdijskerk de wijding toe.

's Avonds ging Viktor voor het eerst voor in de vespers, en op maandag celebreerde hij de conventsmis. Proficiat! We wensen Viktor een vruchtbaar apostolaat.

Augustinusfeest

28 augustus is voor de abdijgemeenschap elk jaar weer een bijzondere dag. Het is de feestdag van onze regelvader Augustinus. Op deze dag vieren de meesten van ons wel een verjaardag: inkleding of professie...

“Gij hebt ons voor U gemaakt, Heer, en onrustig is ons hart totdat het rust in U!” Be-roemde woorden van de heilige Augustinus.

De heilige Augustinus was een uitzonderlijk man met een hoge intelligentie en gevoeligheid. Hij heeft zijn stempel gedrukt op de geschiedenis van de Kerk, als de grootste van de westerse kerkvaders en de vader van het kanonikale gemeenschappelijke leven dat vandaag de dag nog steeds leeft... ook in Averbode!

zich heeft ingezet voor zovele mensen in de parochies, de uitgeverijen, het Bezinningscentrum en in de abdij.

Naast dit gouden priesterjubileum vierden we nog andere jubilea:

Bonifaas Hartmann, abt-emeritus van Jaú (Br): 75 jaar professie.

Thomas Secuianu, abt-emeritus van Frigolet (F) : 70 jaar professie.

Augustinus Damen, pastoor-emeritus van Bandeira do Sul (Br) : 65 jaar priester.

Roeland Eynatten, emeritus-hoofdaalmoezenier van de Luchtmacht en de NAVO: 65 jaar professie en 60 jaar priester.

Jeroen Swinnen, pastoor-emeritus van Veerle : 65 jaar professie en 60 jaar priester.

Aangekondigd

Graag houden we u op de hoogte van activiteiten in de abdij en het bezinningscentrum. Voor meer informatie, neem ook een kijkje op onze website www.abdijaverbode.be of de website van het bezinningscentrum www.onthaal-abdijaverbode.be

Zondag 6 oktober, 10 u. – Zingen op zondag

We oefenen de gezangen van de eucharistie – *Begeleiding: Jos Bielen*

Zondag 20 oktober – Catechese op zondag

“Vaar naar het diepe” – *Begeleiding: Jan Vankeirsbilck*

Dinsdag 22 oktober, 19.30 u. – Parels vissen

Kom kerkliederen ontdekken

Zondag 27 oktober, 15 u. – Dag van de stilte

Een interactieve workshop voor mensen voor wie stilte geen geschenk is

Zondag 3 november, 10 u. – Zingen op zondag

We oefenen de gezangen van de eucharistie – *Begeleiding: Jos Bielen*

Vrijdagavond 1 tot zondagnamiddag 3 november – Tiener- en jongerenweekend

Begeleiding: Sandra Cools en Jos Bielen

Maandag 11 november – Stille dag (9-19.30 u.)

Kom een dag tot rust in de abdij en haar omgeving

Zondag 17 november – Catechese op zondag

“De minne is al” (Hadewijch) – *Begeleiding: Viktor Henne*

Vrijdagavond 22 tot zondagnamiddag 24 november – Bezinningsdagen voor onderwijzers

“Als pelgrim op stap” – *Begeleiding: Christine Van Dessel en Jos Bielen*

Gebeds- en Misintenties

Voor al uw intenties kunnen HH. Missen aangevraagd worden of kan een kaars aangestoken worden bij het beeld van Onze-Lieve-Vrouw van het Heilig Hart.

H. Mis: € 15,00

Noveenkaars: € 5,00

Kleine kaars: € 0,50

Aanvragen bij de Prior met duidelijke vermelding van uw intenties: p.vanherck@abdijaverbode.be

Gelieve het bedrag te storten op het rekeningnummer van prior Paul Van Herck: BE80 7343 8321 5077

www.facebook.com/abdijaverbode

[abdijaverbode](https://www.instagram.com/abdijaverbode)

“Averbode” is het contactblad van de norbertijnen van Averbode • Redactie: Marc Fierens (verantwoordelijke uitgever), Jan Eygenraam, Herman Janssens, Jos Vanderbruggen (eindredactie & vormgeving), Paul Van Herck. • Administratie: Abdij van Averbode, Abdijstraat 1, 3271 Averbode

**www.abdijaverbode.be
tijdschrift@abdijaverbode.be**

**Jaarabonnement: € 20,⁰⁰
rekening: BE95 4529 1705 2158**